

Klasická analytická filosofie se pomocí moderní logiky snažila vymezit, co je a co není smysluplný výrok a díky tomu také, co je a co není dobře položená otázka, na kterou má smysl hledat odpověď. Logičtí pozitivisté jako např. Rudolf Carnap v návaznosti na Frege přistupovali k fungování přirozeného jazyka a především jazyka filosofie velmi kriticky, což autory jako kromě zmíněného Carnapa také např. Wittgensteina, Schlicka nebo Ayera vedlo k tomu, že mnoho tradičních filosofických otázek i mnoho otázek, jimiž se zabývali jejich neanalyticky ladění filosofičtí současníci jako např. Heidegger, označili za nesmyslné. Někteří tímto způsobem diskvalifikovali všechny problémy etiky a estetiky, ale také např. otázky zda existuje bůh, zda má člověk nesmrtelnou duši a mnoho dalších otázek, které přitom nepochybně mají svou naléhavost. Právě pro tuto jejich naléhavost je přirozené očekávat, že k nim člověk nějaký postoj musí zaujmout, byť tento postoj nemusí nutně spočívat v nalezení konkrétní odpovědi. Práce bude zkoumat vyjádření různých analytických filosofů k těmto otázkám a rekonstruovat, jaký životní postoj a naladění analytická filosofie nabízí.